משפט השבוע

שמתם לב שרמפול חזר אלינו. עורך־הדין האנגלי הזקן עם הפיאה של התלתלים המצחיקים. נזכרתם? נכון שהוא משגע?

אז חוץ מההומור האנגלי הנהדר שלו ומהעובדה שתמיד הוא מנצח במישפטים, הוא גם אומר דברים נורא חכמים.

בסרט של השבוע הוא יושב ליד שני ילדים נודניקים שאמרו לו שלעשן זה לא בריא ולאכול זה גם כן לא בריא ולשתות הרוה והרוה זה ממש רעל. רמפול ענה להם שהוא לא חושב שיש תענוג אחד בעולם שכראי לוותר עליו בשביל עוד שנתיים באיזה מוסד גריאטרי מחובר לצינורות (לא ציטוט מדוייק).

אני מתה על רמפול. האיש היחידי בעולם שמבין אותי.

● ● ●

ירוק שאינו ירוק

אחד הפינוקים הגדולים שלי זה לאכול מנגו. קונה שלושה ומייד מחביאה במקום סודי, כדי ששואבי האוכל הקטנים לא ימצאו ויעשו תחרות אכילת מנגו. כשהם הולכים לבית־הספר אני מוציאה אחד, חותכת חתיכה יפה, עושה חתכים בסכין כמו שלימד אותי אלברט פירות ונהניית מהחיים.

אבל בזמן האחרון אין כבר מנגו טוב. יש רק ירוקים כאלה ואני לא קונה ירוק כי ברור לי שאם אני אחכה שהוא יבשיל לי בבית, שואבי־האוכל ימצאו אותו, ינגסו, יגידו „פיחס" ויזרקו לזבל.

אז כבר חודש שאין לי פינוקים ורק תעמולת־הבחירות מחזיקה אותי בחיים. ופתאום אני מקבלת מיכתב ממועצת הפירות שמודיע לי שהמנגו הירוק הוא בכלל לא ירוק. זאת אומרת הוא כן ירוק, אבל זה לא מפני שהוא לא בשל, אלא בגלל שזה זן אחר שקוראים לו ק"ס והוא פרי שיבוח ישראלי ממכון וולקני.

לא יכולתם להגיד קודם? סתם הפסדתי הודש בגללכם. חוץ מזה, תורידו קצת את המחיר, ראיתם איזה גלעין ענק יש למנגו? ואל תשלחו לי מיכתב חדש וכו הודעה שאפשר לאכול גם את הגלעין.

● ● ●

מגעילים

אשה אחת אמרה לבעלה שהיא הולכת למספרה כדי לעשות צבע. צבע — צעק לעברה בעלה — קודם תעשי פחחות, אחר כך צבע!

● ● ●

חי קונתה נתיך

די מצחיק תשדיר־השרות הזה עם טליה שפירא שמשחקת איזו ינטה פולניה ואומרת „אני גם כן ותיקה בארץ, אני אומרת לא טופלו טוב במכשירים. קונו... מריצים ויש חשמל — א־מחיה." ובין המילים האלה במיבטא פולני־ינטאי היא אומרת שהיא צריכה להחליף נתיך.

ואני אומרת לכם שאם אחת מתוך 80 אלף הינטיות־הפולניות החיות בישראל יודעת מה זה נתיך, אני מוכנה לבלוע ארון־חשמל שלם.

● ● ●

בחירות

איש אחד אמר לי שלהחביא את אריאל שרון, להסתיר את דויד לוי, להתעלם מיורם ארידור, לא להזכיר את בגין, ולעשות עניין גדול מביבי נתניהו — רק הליכוד יכול.

● ● ●

אני מודה! לא ניסיתי

כל יום שישי בשמונה בבוקר, פק"ל, אני בשוק הכרמל. כלומר, אני, חברתי ורה וארבעה סלים. קונות ירקות, פירות, טועמות איפה הגבינה הבולגרית יותר טובה, מנופפות לשלום למכרים, אבל אין לנו — כמו שאומרים — דיבורים עם המוכרים.

ככה זה במשך ארבע שנים, אבל איך שמתקרבות הבחירות פתאום כולם חברים של כולם וכולם מדברים עם כולם. אז החוצפן הזה מהדוכן של הירקות למרק שואל אותי, בזמן שהוא עוטף לי את ראש הסלרי, „מה את מצביעה, יא מותק?"

מה איכפת לך, יא בובה — אני עונה לו.

מה יש? העלבתי אותך? למה שלא תגידי בשביל מי את מצביעה?

טוב, אבל קודם תגיד אתה.

אני בגין! רק בגין!

מה בגין, אתה לא יודע שבגין כבר לא מתפקד שלוש שנים?

ליכלכת, יא עיוני, ליכלכת עכשיו. מיאפה את יודעת שהוא לא מתפקד ניסית אותו?

● ● ●

סידרה אותו

שמעתי שאשתו של יצחק שמיר התעצבנה עליו ובריוק לפני שהוא היה צריך ללכת לאיזו ישיבה חשובה, היא לקחה את כל תיק־המיסמכים שלו ושמה על הפריז'ידר.

נורא לא יפה מצידה, נכון?

קלאסיקה תוצרת חוץ

לפני שנים אחדות היתה מישפחת אלעזר בביקור באנגליה. שם — איך לא — הם התאהבו בכלב. לא סתם כלב, אלא כלב מסוג קינג צ'רלס ספניאל, שלפי האגדה היה הכלב האהוב על מרי סטיוארט מלכת הסקוטים, המלך צ'רלס הראשון והמלך צ'רלס השני, אשר נתן את שמו לגזע הזה.

גן, בקיצור: מישפחת אלעזר מרמת־השרון קנתה את הכלב המתוק באנגליה והביאה אותו ל... רמת־השרון. דווקא התאקלם יפה מאוד, אבל קצת השתעמם. החליטה מישפחת אלעזר לחפש לו כלה מבית טוב. חיפשו בארץ ולא היתה אף כלה אחת לרפואה.

ואז, כמו אנשים מאוד רציניים, התחילה מישפחת אלעזר להתכתב עם בתי־גידול לכלבים בצרפת ובאנגליה. המיכתבים הלכו מימין לי־שמאל ומשמאל לימין ורק אחרי ארבע שנים נמצאה הכלה המתאימה באנגליה, ולאחר כבוד הובאה לחתנה הרמת־שרוני.

עכשיו נולדו להם שלושה גורים. אלה לא גורים שאפשר לתת להנות־חיות, כדי שאיזה ילד מפונק יגיד לאמא שלו „תקני לי". מישפחת אלעזר מעוניינת שתהיה המשכיות לגזע הקינג צ'רלס ספניאל, ולכן היא מבקשת לברוק היטב את המעוניינים לאמץ אחד מהשלושה. אימוץ זה לא מישחק־ילדים.

כן, הם רוצים תשלום סימלי, כי הם מאמינים שלא מעריכים את מה שניתן בחינם.

הטלפון של מישפחת אלעזר הוא 5403588.

והרי החדשות

מוצר חדש של ב'מנת 2000 הוא אקונומיקה בטבליות. שתי טבליות בליטר מים מהברז ויש אקונומיקה. למה זה טוב? כדי לא לסחוב בקבוקים מהסכולת, מספיק לכם?

אריזה של תשע טבליות במחיר 4.60 ש"ח. תבדקו כמה זה לעומת בקבוק אקונומיקה ורק אז תקנו.

★ ★ ★

קוסמטיקה ברשתות שיווק המזון. סידרת תכשירי־האיפור OUTDOOR GIRL נמכרת מעכשיו על מעמד מיוחד בסופרמרקטים, היפר־מרקטים ומינימרקטים. הסידרה כוללת פודריות, שפתונים, צלליות, מסקרה, עפרונות לעיניים וכו' ובגלל האריזה הפשוטה יחסית, גם המחיר זול יחסית.

★ ★ ★

חברת חפוד שחסכה לי הרבה מאוד שעות עבודה בגלל התפונן שלה, הוציאה עכשיו לשוק מישהו עשה מחקר והסתבר לו שאנשי־עסקים (איך אני שונאת את צמד־המילים הזה) הם אנשים מאוד טרודים ולכן תזונתם לא סדירה והם שרויים במתח (אם זה נכון, אז למה רובם שמנים?)

אז המישהו הזה, שעשה את המחקר, התקשר עם יבואן ושניהם ביחד מייבאים עכשיו לארץ איזה מולטי־ויטמין בשם צנטרוביט.

טבלית של צנטרוביט מכילה את כל הוויט־מינים והמינראלים הדרושים לגוף לפעילות יומיומית שיגרתית. בקבוק ובו 60 טבליות עולה 25.80 שקלים. להשיג בבתי־הטבע ובבתי־המר־קחת ללא מירשם של רופא.

★ ★ ★

אחרי מיתקפת השמנים בשנה שעברה (15 סוגים שונים לפחות) היתה הפסקה קצרה, והנה שוב משהו. קוראים לזה קל־שמן וזהו תרסיס לטיגון דל־קלוריות של 'יצה'. מומלץ על־ידי אגודת שומרי מישקל ויש לזה טעם של חמאה רווקא. מיכל של 114 גרם עולה 4.90 שקלים. טעמתי — לא נורא.

★ ★ ★

ולתלמה יש פריטוס — הטיף תפוחי־אדמה בטעם של משהו אחר. שקל אחד השקית, והלוואי וזה יגמור את מוכרי הפופקורן בקולנוע שמר־ציאים אותי מדעתי ומוכרים הצי חופן של גרעיני תירס בשלושה שקלים.

צ'יפסים קפואים
בשביל פינוק. משלמים!

תפוחי־אדמה קפואים בשלוש צורות: צ"יפס ענול, צ"יפס קוביות וצ"יפס כפרי.

שלושת המוצרים כמעט מוכנים וכל מה ש־צריך זה לתת להם את המגע האחרון, טיגון, אפיה קצרה או ביישול קצרצר.

אריזות של 800 גרם ב־4.55 ש"ח. כאילו יקר — אבל בשביל פינוק משלמים. אגב, טעים.

★ ★ ★

הקינג צ'ארלס ספניאל
אימוץ זה לא מישחק־ילדים

נערת התמרוקים
על מדף הסופר

מיפגע מעצבן

הצופר האלקטרוני במיגרש־הכדורגל
מיפגע חדש בא למדינה

במקום להמציא דברים לשרותו של האדם הם ממציאים מיפגע. חברת־אלקטרוניקה בשם שמרד המציאה צופר־אוויר אלקטרוני לאוהבי הכדורגל המושבעים, המעוניינים לעודד את קבוצתם בקול גבורה רמה.

את הצופר האלקטרוני אפשר להפעיל בעזרת סוללה ניידת (במיגרש־הכדורגל), ואפשר גם לחברו לאוטו ולהפעילו בדרך למיגרש.

אם החוק היה מרשה את זה הייתי יורה בשימחה בממציא המיפגע הזה, שיימרר את חיי האורחים הרועים, למשל, לנוח ביום שבת אחרי־הצהריים.